ኢዮሃ አበባዬ !

ኢዮሃ አበባዬ
መስከረም ጠባዬ
አይኔ ተቃጠለ ነደደ በንባዬ

የህጻናቱ ድምጽ ባህርን አቋርጦ
እንደ ፈረስ ጋልቦ እንደ ፈረስ ሮጦ

በአደይ አበባው
ሜዳ በተረጨው

በሱ ተቆስቁሶ ያለፈው ትዝ አለኝ
እንደ ጫማ ጠጠር ልቤን ቆረቆረኝ

አስታውስሻለሁ በነፍሴ እሪ እያልኩኝ
ከልቤ ጨምቄ ደም እያለቀስኩኝ

ከትዝታ በቀር በአካል ላላይሽ
ቃል ኪዳን ነው ያለኝ ቃል ኪዳን ነው ያለሽ

ኢዮሃ አበባዬ
መስከረም ጠባዬ
አይኔ ተቃጠለ ነደደ በንባዬ

እኔም ልጅ ነኝና ካብራክሽ የወጣሁ
ከድፍርሱ ምንጭሽ ከጡትሽ የጠጣሁ

በደረቀው ወንዝሽ በደም የተጠመቅሁ
በተራራሽ ሮጬ በትከሻሽ ያደርሁ

በቀይ ነጩ ሽብር በጣር ውስጥ ያዘልሽኝ
ከወረቀት በታች ጠቅልለሽ ያቀፍሽኝ

እራቁት ገላዬን በሆድሽ ያረገዝሽው
የጥይቱን ዋጋ እዳ የከፈልሽው
በድኔ እንዲቀበር ነጻ የለቀቅሽው

ነውሬን የሸፈንሽው
ራቁት አፍረቴን ሚስጥሬን የያዝሽው

መልካም ይሁን ላንቺ
ዘላለም አትሙቺ

አብቢ እንደገና እንደ አደይ አበባ
ፈገግታሽ ይመለስ ይድረቅ ያይንሽ እንባ

እድሜ ጸጋ ሆኖሽ እንደገና ፍኪ
ለህያው ለሙታን ታሪኩን ተርኪ

ኢዮሃ አበባዬ
መስከረም ጠባዬ
አይኔ ተቃጠለ ነደደ በንባዬ

***ለታደሰ አበበ** (1961-1980 **አ ም**)*
Zewdu Sahlu
November 2008

Back to Meskot

The views reflected in the above poem/article are solely of the author and are not necessarily shared by *Meskot****. You may contact Zewdu Sahlu for comments at*** *zewdu_michael@yahoo.com*